

Solicitări-cheie ale CES pentru Conferința COP21 - Schimbări climatice

În luna decembrie 2015, țările se vor întâlni la Paris sub auspiciile ONU pentru a încheia un nou acord global de combatere a schimbărilor climatice. Înainte de acest important summit, CES își reiterează cererile sale cheie către Partile implicate, și în special către UE, care trebuie să continue să joace un rol de lider în cadrul negocierilor.

1. Angajamentele juridice pentru toate Părțile, pe baza responsabilităților comune, dar diferențiate

Păstrarea încălzirii globale sub 2 ° C necesită măsuri ambițioase de atenuare, în scopul determinării unui nivel neutru al emisiilor de carbon în întreaga lume, până la sfârșitul secolului 21, în conformitate cu recomandările din al cincilea Raport de evaluare IPCC. Ca un pas în această direcție, conferința pe tema schimbărilor climatice de la Paris trebuie să furnizeze un acord cu caracter juridic obligatoriu, format din angajamente, pentru anul 2030, ferme, clare și comparabile din partea tuturor părților, reflectând responsabilități comune dar diferențiate. COP 21 trebuie, de asemenea, să furnizeze un traseu credibil care să combine obiective cuantificate și pe termen lung în ceea ce privește emisiile precum și obiective intermediare care trebuie atinse de către diferitele categorii de țări. O colecție de promisiuni naționale nu echivalează cu aceeași soluție politică globală pe care o necesită în mod urgent schimbările climatice, astăzi.

Conferința de la Paris trebuie să accelereze, de asemenea, acțiunea pe termen scurt împotriva schimbărilor climatice prin asigurarea aplicării angajamentelor existente, în special în temeiul Protocolului de la Kyoto.

2. Doar tranziția și munca decentă trebuie să facă parte din acord

Trecerea de la un combustibil fosil la o economie fără emisii de carbon nu se poate face fără a schimba piața muncii, în același timp. Numai plasarea principiului tranziției și munca decentă în centrul acordului Paris va demonstra angajamentul părților de a cupla de-carbonizarea economiilor lor cu o investiție puternică în agenda socială constând în crearea de locuri de muncă de calitate, participarea lucrătorilor, “ecologizarea” aptitudinilor și curriculei, protecția

socială și respectarea drepturilor muncii. A face din conceptul de economie cu emisii scăzute de carbon, o perspectivă dezirabilă pentru toți, reprezintă cheia pentru asigurarea sprijinului public pentru tranziție.

3. Echitatea ca o piatră de temelie

Țările bogate trebuie să conducă lupta globală împotriva schimbărilor climatice, nu numai prin reducerea drastică a emisiilor, ci și prin oferirea țărilor sărace a sprijinului de care au nevoie pentru implementarea măsurilor de atenuare și adaptare. Aceasta înseamnă că țările dezvoltate trebuie să-și respecte angajamentele financiare luate la Copenhaga. Este evident, însă, că aceste angajamente nu vor oferi suficiente resurse pentru a răspunde nevoilor financiare create de schimbările climatice. Impozitul pe tranzacțiile financiare, cota veniturilor din mecanisme flexibile, contribuțiile financiare din transportul internațional, și eliminarea treptată a subvențiilor dăunătoare mediului sunt toate căi de generare de resurse financiare suplimentare pentru combaterea schimbărilor climatice. Ca instrumente financiare complementare, inițiativele de finanțare private, cum ar fi fondurile de pensii, vor avea un rol de jucat în orientarea investițiilor către dezvoltarea tehnologiilor cu emisii reduse de carbon.

4. Participarea tuturor grupurilor trebuie să fie promovată și recunoscută

Tranziția necesită participarea tuturor părților interesate, iar sindicatele trebuie să joace un rol important în modificările pe care aceasta le va presupune pentru piața muncii. De la Rio 1992, asigurarea participării publicului larg la procesul de luare a deciziilor a fost identificată ca o condiție majoră pentru dezvoltarea durabilă. În acest scop, Agenda 21 identifică nouă grupuri majore în societatea civilă și promovează consolidarea rolului lucrătorilor și al sindicatele lor. Asigurarea unei reprezentări globale și echilibrate a acestor grupuri este acum o practică comună în cadrul sistemului ONU iar textele UNFCCC nu ar trebui să reprezinte o excepție. Acordul de la Paris trebuie să promoveze cu fermitate și să recunoască rolul jucat de toate grupurile majore, în special de către organizațiile sindicale.

5. Respectarea drepturilor omului și a drepturilor lucrătorilor

Viitorul regim climatic trebuie să respecte drepturile omului și ale lucrătorilor. Toate mecanismele, inclusiv mecanismele bazate pe proiecte, trebuie să se bazeze pe aplicarea principiului democratic în procesul de luare a deciziilor și să asigure respectarea drepturilor omului în toate țările. Acțiunile de atenuare nu ar trebui să pună în pericol dreptul la resursele pământului, apă, energie la prețuri accesibile și alte drepturi fundamentale ale lucrătorilor și a comunităților locale.